

Teisingumo Teismas panaikino Europos Parlamento sprendimus dėl jo mėnesinių sesijų 2012 m. ir 2013 m. kalendoriaus

2012 m. ir 2013 m. spalio mėn. plenarinės sesijos, kurias Parlamentas išskyrė į dvi sesijas, negali būti kiekviena atskirai laikomos mėnesinėmis plenarinėmis sesijomis

Pagal sutartis Europos Parlamentas, kurio būstinė yra Strasbūre, įpareigojamas kasmet susirinkti į 12 mėnesinių plenarinių sesijų, įskaitant biudžeto sesiją, tačiau šių mėnesinių plenarinių sesijų trukmė nenurodyta. Tradiciškai spalio mėn. Strasbūre vyksta dvi mėnesinės plenarinės sesijos, siekiant kompensuoti vieną sesiją, kuri rugpjūčio mėn. nerengiama. Remiantis Parlamento praktika, eilinės mėnesinės plenarinės sesijos, trunkančios keturias dienas, vyksta Strasbūre, o papildomos sesijos – Briuselyje.

Pritaręs dviem Europos Parlamento nario A. Fox pateiktiems pakeitimams, Parlamentas dviem 2011 m. kovo 9 d. sprendimais pakeitė 2012 m. ir 2013 m. mėnesinių sesijų kalendorių. Pirmą, buvo išbraukta viena iš dviejų 2012 m. spalio mėn. ir 2013 m. spalio mėn. numatytų keturias dienas trunkančių mėnesinių sesijų Strasbūre. Antra, likusios 2012 m. spalio mėn. ir 2013 m. spalio mėn. sesijos buvo padalytos į dvi dalis: dvi atskiros plenarinės sesijos Strasbūre, kurių kiekviena trunka dvi dienas, buvo numatytos 2012 m. spalio 22–25 d. savaitę ir dvi – 2013 m. spalio 21–24 d. savaitę.

Prancūzija kreipėsi į Teisingumo Teismą prašydama panaikinti šiuos Parlamento sprendimus. Palaikoma Liuksemburgo, ji tvirtino, kad sprendimais pažeidžiamos Sutartys ir Teisingumo Teismo praktika. Ji ypač kaltina Parlamentą tuo, kad jis sutrikdė plenarinių sesijų sekos reguliarumą, numatydamas papildomas sesijas Briuselyje, nors Strasbūre tebuvo numatytos vienuolika mėnesinių plenarinių sesijų.

Šią dieną priimtu sprendimu **Teisingumo Teismas panaikino 2011 m. kovo 9 d. Parlamento sprendimus.**

Jis priminė savo praktiką aiškinant Edinburgo sprendimą¹, kurio tekstas pažodžiui pakartotas protokoluose dėl institucijų būstinių. 1997 m. sprendimu² Teisingumo Teismas yra patikslinęs valstybių narių kompetencijos įtvirtinti Parlamento būstinę Strasbūre ir Parlamento kompetencijos organizuoti savo vidaus darbą santykį. Teisingumo Teismas konstatavo, kad valstybės narės ketino nustatyti, kad Strasbūre esanti Parlamento būstinė yra vieta, kur turi reguliariai vykti 12 eilinių mėnesinių plenarinių sesijų, įskaitant sesijas, kuriose Parlamentas įgyvendina Sutartimis suteiktus įgaliojimus biudžeto srityje. Teisingumo Teismas taip pat pripažino, jog papildomas plenarines sesijas kitoje darbo vietoje galima nustatyti tik jei Parlamentas yra surengęs 12 eilinių

¹ 1992 m. per Edinburgo aukščiausio lygio susitikimą valstybių narių vyriausybės priėmė vadinamąjį Edinburgo sprendimą dėl Europos bendrijų institucijų, taip pat tam tikrų įstaigų ir departamentų būstinių vietos. Tarpvyriausybiniame konferencijoje, kurioje patvirtinta Amsterdamo sutartis, nuspręsta Edinburgo sprendimo tekstą pridėti prie Sutarčių. Dabar Edinburgo sprendimo tekstas pakartojamas prie ESS ir SESV pridėtame Protokole Nr. 6 ir prie EAEB sutarties pridėtame Protokole Nr. 3 (1 straipsnio a punktą).

² 1997 m. spalio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Prancūzija prieš Parlamentą* (byla [C-345/95](#)). Šiame sprendime Teisingumo Teismas panaikino Europos Parlamento 1995 m. rugsėjo 20 d. sprendimą, remdamasis tuo, kad juo 1996 m. nenumatytos dvylika eilinių mėnesinių plenarinių sesijų Strasbūre.

mėnesinių plenarinių sesijų institucijos būstinėje Strasbūre. Valstybės narės, taip apibrėždamos Parlamento būstinės vietą, nepažeidė jo vidaus darbo organizavimo įgaliojimų.

Akivaizdu, kad Parlamentas savo 2011 m. kovo 9 d. sprendimais nukrypo nuo Pirmininkų sueigos pateiktų projektų, kiek tai susiję su 2012 m. ir 2013 m. spalio mėn. numatytais mėnesinėmis plenarinėmis sesijomis. Iš ginčijamų sprendimų matyti, kad 2012 m. ir 2013 m. spalio mėn. numatytos mėnesinės plenarinės sesijos, truncančios kiekviena keturias dienas, buvo pakeistos dviem plenarinėmis sesijomis, kurių kiekviena trunka dvi dienas. **Konstatuotina, kad tokios ginčijamuose sprendimuose 2012 m. ir 2013 m. spalio mėn. numatytos sesijos neatitinka reikalavimų, kylančių iš protokolų dėl institucijų būstinių.**

Teisingumo Teismas pažymėjo, pirma, kad, atsižvelgiant į ginčijamų sprendimų priėmimo istoriją, šiuos sprendimus lėmusių pakeitimų formuluotę bei Parlamento praktiką, kuri matyti iš 2012 m. plenarinių sesijų darbotvarkės, ginčijami sprendimai objektyviai gerokai sumažina laiką, kurį Parlamentas gali skirti debatams ar sprendimams priimti 2012 m. ir 2013 m. spalio mėnesiais. Iš tikrųjų, palyginti su eilinėmis mėnesinėmis plenarinėmis sesijomis, faktinis šį mėnesį šioms sesijoms skirtas laikas sutrumpėja daugiau kaip perpus.

Antra, Teisingumo Teismas nurodė, kad Strasbūre turi būti iš tiesų reguliariai surengtos dvylika šios institucijos eilinių mėnesinių plenarinių sesijų, kad būtų galima nustatyti papildomas plenarines sesijas. Tam, kad plenarinė sesija būtų priskiriama „prie eilinių mėnesinių plenarinių sesijų“ kategorijos, ji turi būti lygiavertė kitoms eilinėms mėnesinėms plenarinėms sesijoms, nustatytoms remiantis Sutartimis, visų pirma kiek tai susiję su pačių sesijų trukme. Jis konstatavo, kad ginčijamais sprendimais numatytos 2012 m. ir 2013 m. spalio mėn. sesijos, atsižvelgiant į jų trukmę, nėra lygiavertės kitoms tais pačiais sprendimais nustatytoms eilinėms mėnesinėms plenarinėms sesijoms.

Trečia, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Parlamentas nenurodė su jo vidaus darbo organizavimo įgaliojimų vykdymu susijusių priežasčių, galinčių pateisinti tokį akivaizdų (nepaisant nuolatinio jo kompetencijos plėtimosi) dviejų 2012 m. ir 2013 m. spalio mėn. mėnesinių plenarinių sesijų sutrumpinimą. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas visų pirma mano, kad argumentas, jog nuo šiol biudžeto sesija praktiškai gali būti užbaigta per labai trumpą laiką, negali dėl biudžeto sesijai teikiamos svarbos pateisinti plenarinės sesijos sutrumpinimo. Jis pabrėžė, kad Parlamento įgaliojimų biudžeto srityje įgyvendinimas plenarinėje sesijoje yra esminis Europos Sąjungos demokratinio gyvenimo momentas, todėl jie turi būti įgyvendinti taip atidžiai, kruopščiai ir atsakingai, kaip to reikalauja ši atsakinga užduotis. Šiai kompetencijai įgyvendinti visų pirma reikia viešų debatų plenarinėje sesijoje, kurie leistų Sąjungos piliečiams susipažinti su įvairiomis išreikštomis politinėmis nuostatomis ir taip susidaryti politinę nuomonę apie Sąjungos veiksmus.

Galiausiai Teisingumo Teismas pastebi, kad nors dėl kelių Parlamento darbo vietų atsirandantys nepatogumai ir išlaidos, kuriuos jis apibūdino šiame procese, suprantami, vis dėlto nei Parlamentas, nei Teisingumo Teismas neturi kompetencijos išspręsti šios situacijos: tai prireikus gali padaryti valstybės narės, įgyvendindamos savo kompetenciją nustatyti institucijų būstinę.

Vadinasi, ginčijami sprendimai turi būti panaikinti, nes jais 2012 m. ir 2013 m. nenumatyta dvylika mėnesinių plenarinių sesijų Strasbūre.

PASTABA: Ieškiniu dėl panaikinimo siekiama panaikinti Sąjungos teisei prieštaraujančius Sąjungos institucijų teisės aktus. Tam tikromis sąlygomis valstybės narės, Sąjungos institucijos ir asmenys Teisingumo Teisme arba Bendrajame Teisme gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo. Jeigu ieškinyje pagrįstas, teisės aktas panaikinamas. Atitinkama institucija turi užpildyti teisės spragą, kuri gali atsirasti panaikinus teisės aktą.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

Visas [sprendimo tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Nuotraukas iš sprendimo paskelbimo posėdžio galima rasti "[Europe by Satellite](#)." ☎ (+32) 2 2964106

www.curia.europa.eu